

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket
a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Bátorság, idealizmus, áldozat- készség.

Pécs, 1898. február 8.

Van Budapesten egy exkluzív főrangú társaság, a Nemzeti Kaszinó, a melynek vannak ugyan egyes tagjai, a kik helyesen fogva fel azt a feladatot, a melyet kiváló társadalmi és vagyoni állásuk a nemzet irányításában számukra kijelöl, élénk részt vesznek a közéletben, szóval és tettel buzgólkodnak a nemzetnek egy cél szolgálataiban való egyesítésén; de maga a társaság, mint testület, annál kevesebbet törődik a nemzeti fejlődéssel, gondtalanul él nagyuri passzióinak, de befolyást a magyar társadalom és közélet vezetésére s átalakítására nem is arrogál magának.

Hogy egyszer minden esztendőben a nagy magyar társadalom mégis tudomást vesz ennek a mandarin társaságnak a létezéséről, az is csak annak köszönhető, hogy nagynevű alapítója egy aranyserleget hagyományozott neki, a melyből évenként egyszer inni kell az ő emlékére.

Az idén egy exminiszter, Bethlen András gróf kezébe került a serleg s ezt az alkalmat felhasználta, hogy a magyar nemzet közállapotait olyanoknak tüntesse fel, mint a minökké azokat a serleg adományozója, Széchenyi István gróf, tenni akarta. Dicsérte anyagi fejlődésünket, a mely olyan, a milyen Széchenyi korában csak hatalmas országoké volt.

Nos, lépjen csak ki a szónokló kegyelmes ur a nemzeti kaszinó főrangú termeiből s tekintsen szét kissé elfogulatlanul ezen nagy fejlődésen, majd meglátja, hogy milyen nagy humbug rejlik fenti mondásában. A nemzeti erő alapját képező mezőgazdaság a tönk szélére jutott; a birtokos osztály elvesztette függetlenségét, mert veszteséggel kénytelen gazdálkodni s nem biztosíthatja már a birtokát művelő munkásosztály existenciáját, mikor a saját existenciája is veszélyeztetve van. Így terjed aztán az agrárszocializmus rákfenéje, a mely végső csapást készül mérni egész mezőgazdaságunkra.

Iparunk egy idegen állam érdekében gyarmati függés bilincseit hordozza, melyek szabad fejlődésében gátolják s kereskedelmünk is annak az idegen állam iparának közvetítésében merül ki. Fővárosunk óriási mértékben fejlődött ugyan, de üvegházi növény ez a fejlődés, melyet mesterségesen kell táplálnunk az egész nemzettesttől elvont erővel, nehogy a szabad verseny friss szellője leforrázza pompás hajtásait.

Avagy talán államgazdaságunk fejlődése ragadtatta Bethlen gróftól anyagi helyzetünk dicsőítésére? Az igaz, hogy állami költségvetésünk az ő ötszázmilliósi kiadásával olyan arányokat öltött, a melyekkel Széchenyi korában a leghatalmasabb országok sem dicsekedhettek, de e fölötti lelkesedésünk nagyon hamar a fagypontra száll alá, ha vizsgáljuk, hogy abból a rengeteg költségből mennyi fordítatik nemzeti

erőgyűjtésre, kulturális és anyagi haladásunk istápolására. Csinált az állam nagyon sokat, de adósságot mégis a legtöbbet, még pedig olyan adósságot, a melylyel nem magunknak tartozunk, mint ez anyagiilag igazán fejlett államokban szokás, hanem tartozunk vele a külföldnek, a mely ennek fejében évről-évre le is fölözi nemzeti jövedelmeink java részét.

Igy állunk hát voltaképpen azzal a feldicsért nagy anyagi fejlődéssel a mezőgazdaság, az ipar és kereskedelem, az államgazdaság terén; ezek azok a nagy eredmények, a melyek kedvéért el kell hallgattatnunk minden magasabb röptű nemzeti eszmét, lemondanunk állami önállóságról, nemzeti önérzetről.

S mégis csodálkozva jártatja körül tekintetét a kaszinói szónok, hogy napjainkban a közpálya nem gyakorol elég vonzó erőt, hogy jellemes férfiak, kiket a sors felruházott műveltség, vagyon, látkör és polgártársaiknak becsülésével, fázva fordulnak el közpályától.

Hát lehetséges-e ez másképp, mikor a közpályán csak a szolgálai meghunyászkodás, a szemérmetlen tolakodás, a jogtalan erőszak lefelé s az alázatos talpnyalás felfelé mutathat fel eredményeket; mikor rendszerré vált a közügyekre gyakorolható befolyást aprópénzre felváltani s a saját pénz-, hatalom- és dicsvágyának kielégítésére lefoglalni?

S ilyen körülmények között meri mondani Bethlen gróf, aki bizony maga is

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A ruszli tragédiája.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Egyik rokonomnál disznótor volt; ebből kifolyólag, ez a rokonom, mondjuk sógorom — egy kosár mindenféle kalbászt küldött vizitkártyával és tisztelettel. A cselédleány, aki hozta a jobblétre szenderült sertés földimaradványait, kérdésekre egész őszintén elmondta, hogy a nagysága (már hogy a sógorasszony) nem akart küldeni kalbászokat; de mivel a nagyságos ur követelte, hogy kapjak — azt kívánta, mikor a Rozi (már hogy a cseléd) nyögve a nehéz kosártól, ment ki az ajtón, hogy fulladjak meg tőlük (már hogy a kalbászoktól.)

Mióta Sirisaka Andor urnak a babonákról szóló könyvét olvastam — rá sem hederitek az ilyen jókivánságokra. Megesett azonban, hogy az ötödik pár sültkalbásznál, kástélyossá vált a gyomrom. Ez ebédkor volt; este leküzdhetlen vágyat éreztem egy ruszli irányában, melyet, hogy meggyógyítsa gyomromat, hozattam a Reeh boltjából.

A feleségem a szalonban valami éme-

gős német regénybe fogott, én pedig magam ültem az ebédlőben, előttem a ruszli; midőn nézegettem ezt az éjszakai tengerből ide sózott halat, csodálkozásomra azt vettem észre, hogy eltérőleg a közönséges ruszliktól — ennek az én ruszlimnak, itt a tányéromban, van feje.

Sőt, nagyon is van feje, szemei mintha kinyíllottak volna; hah! ez csak nem képzelődés . . . ni, most farkával türelmetlenül üt egyet a tányérra . . .

— Mit fiksziroz? — mondá nedves hangon az ingerült ruszli; egyen meg, de ne sértegesen azzal, hogy itt folyton bambán rám bámul.

— Ah! ön egy beszélő ruszli?! hisz az egyszerű; tekintve, hogy Reeh csak négy krajcárt . . .

— Uram! hagyjon fel izléstelen és elcsépelet mosolygásaival; végezzen velem, de respektálja bennem a mártírt és ne kinozzon.

— A mártírt? kérdém izgatottan; talán ön oláh, vagy szász ruszli?

— Nem; én csak ruszli vagyok s nemzetiségre finnlandi. Családom XII. Károly svéd király uralkodása alatt orosz fennhatóság alá került; de azért mi jó svédek maradtunk. Ismeri a svédeket?

— A gyufájukról igen; azonban bocsáson meg, ha kérdezni vagyok bátor, milyen nemű kegyed; him, vagy nőnemű?

— Ah! ez nem rossz! Hát nem látja rajtam? kérdé a besavanyított.

— Nem; — határozottan nem.

— De hát az ég szerelmére, nem járt ön iskolába? mondá gunyosan az uszhártyás.

— Jártam ugyan, de a reáliskolában a természetrajzból, tanárom a jó Péter János ur, — megbuktatott.

— Jó, jó, — hanem nem pótvizsgázta aztán?

— Legyen nyugodt, a pótvizsgán is megbuktam; mondám én, egyszerűen, szüzsies zavarral.

— Nos, akkor megmondom; igenis én himruszli vagyok.

— Örülök.

— Kérem! Hanem legyen szives a farkomról azt a sok maró tárgyat levakarni, — tessék elhinni olyan kellemetlen . . .

— Szivesen; és ezzel, villámmal a ruszli farkáról magyarborsot, hagymát és tormaszéletkéket távolítottam el, melyek égették a ruszli végtagját.

— Köszönöm, — hálálkodott a hidegvérű — hanem az orromon még valami vörös anyagot érzek, rettentően izgatja érzékeimet.

— Igen, látom, pirospaprika van rajta . . .

— Egészségére! kívántam a trüsszögő

A pécsi vendéglősök szikvizgyár szövetkezete
közhírré teszi, hogy
a f. hó 10-én a „Vigadó” helyiségében
megtartandó

évi rendes közgyűlésen

részvenni szándékozó szövetkezeti tagok ebbeli állapotuk igazolására egy részvényt magukkal hozni sziveskedjenek, mert a hirdetett letébehelyezéstől, nem akarván Ullmann M. K. bankcéget ezzel terhelni, — időközben elállott az igazgatóság.

Pécsett, 1898. febr. 5.

Az igazgatóság.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünkre. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékot észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünknel az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, főfájás, emésztési zavarok . . . mit tesz az? Ügyet se vetünk . . . Hát ez **vétkes könnyelműség**, mely később keservesen megboszulja magát rajlunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. **A legtöbb betegség kutorrása a gyomor rendetlen működése**, a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű **Sódapasztillája** csakhamar beszüntet. (1 doboz ára 30 kr.) **A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek.** Egger kütűnő ízű **Mellpasztillája** megóv bennünket a bajtól teljes biztossággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadozoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár **Nádorgyógyszertár**

(Dr. Egger Leó és Egger J.)

Budapest, Váci-körút 21.

119. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1897. évi 24567. számú végzése következtében, Dr: Toldi Béla ügyvéd által képviselt, Baranyamegyei hitelbank javára, Tallián Zsigmond és neje ellen 60 frt s jár. erejéig fogantatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 737 frtra becsült butorból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróóság 1522. 1898. sz. végzése folytán 60 frt tőkekövetelés, ennek 1897. évi június hó 5-ik napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 22 frt 10 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig **Pécsett, Ferencziék-u. 37. sz.** leendő eszközlésére **1898. évi február hó 15. napjának délutáni 4 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényzikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsett, 1898. évi február hó 2. napján.

Fonyó István

kir. bir. végrehajtó.

1510. sz.
1898

HIRDETMÉNY.

Pécs város tanácsa ezennel közhírré teszi, hogy

a városi közvágóhid építéséhez

szükséges és

58041 frt 92 krral	előirányzott föld, kőműves és asfalt
518 frt 72 krral	” kőfaragó
10346 frt 73 krral	” ács
2539 frt 33 krral	” cserepes
1373 frt 28 krral	” bádogos
2425 frt 36 krral	” asztalos
14068 frt 1: krral	” lakatos
841 frt 1 krral	” mázoló
232 frt 88 krral	” üveges
73 frttal	” szobafestő.

Összesen **90460 frt 35 krral** előirányzott munkák biztosítása iránt **1898. évi márczius hó 10-én délelőtt 9 órakor a városi gazdasági tanácssteremben** zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát mindazok, a kik az összes, vagy egyes szakmunkákra pályázni óhajtanak, hogy a vállalati összeg 5%-ának megfelelő bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat **legkésőbb márczius hó 9-én déli 12 óráig a városi polgármesteri hivatalnál** nyujtsák be, vagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

Az árlejtési feltételek, tervek és költségvetések a mérnöki hivatalnál betekintheők.

Pécsett, 1898. évi február hó 1-én.

A város tanácsa.

A „Baranya-Baáni keresztény fogyasztási szövetkezet fölszámolás alatt” cégnek

1897. évi bevétel; és kiadás; összesített

kimutatása.

	Bevétel.	Kiadás.	Részletes számla.	Bevétel.	Kiadás.
Február	20 56	9 61	Tartozások	112 95	2 70
Március	95 —	— 36	Schaller P.-től törlesztés	270 —	— —
Április	5 —	— —	Batlics E.-től	35 —	— —
Május	21 37	6 92	Bélyegilleték és posta	2 —	2 68
Június	144 27	— 62	Üzleti berendezés	33 60	— —
Július	11 11	— —	Hirdetés	— —	4 85
Augusztus	9 10	7 91	Perköltség és fuvar	— —	15 63
Szeptember	103 39	— 32		453 55	25 86
Október	10 15	— —	1897. évi pénzt. maradv.	967 54	
Deczember	33 60	— 12		1421 09	25 86
	453 55	25 86	1897. évi pénzt. maradv.		
1896. évi pénztári maradv.	967 54		mint egyenleg		1395 23
	1421 09	25 86	főösszeg	1421 09	1421 09
1897. évi pénzt. maradv.					
mint egyenleg		1395 23			
főösszeg	1421 09	1421 09			

Kelt Baranya-Baán. 1892. évi február hó 2-án.

Felszámolók :

Králik Vincze, Stang Miklós, Lindeman Ferencz, Lindeman Ádám.

Ezen számla-mérleg egészben felülvizsgáltatott és azt minden tekintetben helyesnek igazoljuk.

Felülvizsgáló-bizottság :

Schwáb János, Konrád György, Vogl József, Dürr János.

Jegyzet: Ezen felszámolási kimutatásra vonatkozó összes üzleti könyvek megtekintés céljából az igazgató lakásán a tagok rendelkezésére állanak.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben.

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Bátorság, idealizmus, áldozat- készség.

Pécs, 1898. február 8.

Van Budapesten egy exkluzív főrangú társaság, a Nemzeti Kaszinó, a melynek vannak ugyan egyes tagjai, a kik helyesen fogva fel azt a feladatot, a melyet kiváló társadalmi és vagyoni állásuk a nemzet irányításában számukra kijelöl, élénk részt vesznek a közéletben, szóval és tettel buzgólkodnak a nemzetnek egy cél szolgálataiban való egyesítésén; de maga a társaság, mint testület, annál kevesebbet törődik a nemzeti fejlődéssel, gondtalanul él nagyuri passzióinak, de befolyást a magyar társadalom és közélet vezetésére s átalakítására nem is arrogál magának.

Hogy egyszer minden esztendőben a nagy magyar társadalom mégis tudomást vesz ennek a mandarin társaságnak a létezéséről, az is csak annak köszönhető, hogy nagynevű alapítója egy aranyserleget hagyományozott neki, a melyből évenként egyszer inni kell az ő emlékére.

Az idén egy exminiszter, Bethlen András gróf kezébe került a serleg s ezt az alkalmat felhasználta, hogy a magyar nemzet közállapotait olyanoknak tüntesse fel, mint a minökké azokat a serleg adományozója. Széchenyi István gróf, tenni akarta. Dicsérte anyagi fejlődésünket, a mely olyan, a milyen Széchenyi korában csak hatalmas országoké volt.

Nos, lépjen csak ki a szónokló kegyelmes ur a nemzeti kaszinó főrangú termeiből s tekintsen szét kissé elfogulatlanul ezen nagy fejlődésen, majd meglátja, hogy milyen nagy humbug rejlik fenti mondásában. A nemzeti erő alapját képező mezőgazdaság a tönk szélére jutott; a birtokos osztály elvesztette függetlenségét, mert veszteséggel kénytelen gazdálkodni s nem biztosíthatja már a birtokát művelő munkásosztály existenciáját, mikor a saját existenciája is veszélyeztetve van. Így terjed aztán az agrárszocializmus rákfenéje, a mely végső csapást készül mérni egész mezőgazdaságunkra.

Iparunk egy idegen állam érdekében gyarmati függés bilincseit hordozza, melyek szabad fejlődésében gátolják s kereskedelmünk is annak az idegen állam iparának közvetítésében merül ki. Fővárosunk óriási mértékben fejlődött ugyan, de üvegházi növény ez a fejlődés, melyet mesterségesen kell táplálnunk az egész nemzetestől elvont erővel, nehogy a szabad verseny friss szellője leforrázza pompás hajtásait.

Avagy talán államgazdaságunk fejlődése ragadtatta Bethlen gróftól anyagi helyzetünk dicsőítésére? Az igaz, hogy állami költségvetésünk az ő ötszázmilliósi kiadásával olyan arányokat öltött, a melyekkel Széchenyi korában a leghatalmasabb országok sem dicsekedhettek, de e fölötti lelkesedésünk nagyon hamar a fagypontra száll alá, ha vizsgáljuk, hogy abból a rengeteg költségből mennyi fordítatik nemzeti

erőgyűjtésre, kulturális és anyagi haladásunk istápolására. Csinált az állam nagyon sokat, de adósságot mégis a legtöbbet, még pedig olyan adósságot, a melylyel nem magunknak tartozunk, mint ez anyagilag igazán fejlett államokban szokás, hanem tartozunk vele a külföldnek, a mely ennek fejében évről-évre le is fölözi nemzeti jövedelmeink java részét.

Igy állunk hát voltaképpen azzal a feldicsért nagy anyagi fejlődéssel a mezőgazdaság, az ipar és kereskedelem, az államgazdaság terén; ezek azok a nagy eredmények, a melyek kedvéért el kell hallgattatnunk minden magasabb röptű nemzeti eszmét, lemondanunk állami önállóságról, nemzeti önérzetről.

S mégis csodálkozva jártatja körül tekintetét a kaszinói szónok, hogy napjainkban a közpálya nem gyakorol elég vonzó erőt, hogy jellemes férfiak, kiket a sors felruházott műveltség, vagyon, látkör és polgártársaiknak becsülésével, fázva fordulnak el közpályától.

Hát lehetséges-e ez másképp, mikor a közpályán csak a szolgálai meghunyászkodás, a szemérmetlen tolakodás, a jogtalan erőszak lefelé s az alázatos talpnyalás felfelé mutathat fel eredményeket; mikor rendszerré vált a közügyekre gyakorolható befolyást aprópénzre felváltani s a saját pénz-, hatalom- és dicsvágyának kielégítésére lefoglalni?

S ilyen körülmények között meri mondani Bethlen gróf, aki bizony maga is

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A ruszli tragédiája.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Egyik rokonomnál disznótor volt; ebből kifolyólag, ez a rokonom, mondjuk sógorom — egy kosár mindenféle kalbászt küldött vizitkártyával és tisztelettel. A cselédleány, aki hozta a jobblétre szenderült sertés földimaradványait, kérdésemre egész őszintén elmondta, hogy a nagysága (már hogy a sógorasszony) nem akart küldeni kalbászokat; de mivel a nagyságos ur követelte, hogy kapjak — azt kívánta, mikor a Rozi (már hogy a cseléd) nyögve a nehéz kosártól, ment ki az ajtón, hogy fulladjak meg tőlük (már hogy a kalbászoktól.)

Mióta Sirisaka Andor urnak a babonákról szóló könyvét olvastam — rá sem hederitek az ilyen jókivánságokra. Megesett azonban, hogy az ötödik pár sültkalbásznál, kástélyossá vált a gyomrom. Ez ebédkor volt; este leküzdhetlen vágyat éreztem egy ruszli irányában, melyet, hogy meggyógyítsa gyomromat, hozattam a Reeh boltjából.

A feleségem a szalonban valami émely-

gős német regénybe fogott, én pedig magam ültem az ebédlőben, előttem a ruszli; midőn nézegettem ezt az éjszakai tengerből ide sózott halat, csodálkozásomra azt vettem észre, hogy eltérőleg a közönséges ruszliktól — ennek az én ruszlimnak, itt a tányéromban, van feje.

Sőt, nagyon is van feje, szemei mintha kinyillottak volna; hah! ez csak nem képzelődés . . . ni, most farkával türelmetlenül üt egyet a tányérra . . .

— Mit fiksziroz? — mondá nedves hangon az ingerült ruszli; egyen meg, de ne sértegesen azzal, hogy itt folyton bambán rám bámul.

— Ah! ön egy beszélő ruszli?! hisz az egyszerű; tekintve, hogy Reeh csak négy krajcárt . . .

— Uram! hagyjon fel izléstelen és elcsépelet mosolygásaival; végezzen velem, de respektálja bennem a mártírt és ne kinozzon.

— A mártírt? kérdém izgatottan; talán ön oláh, vagy szász ruszli?

— Nem; én csak ruszli vagyok s nemzetiségre finnlandi. Családom XII. Károly svéd király uralkodása alatt orosz fennhatóság alá került; de azért mi jó svédek maradtunk. Ismeri a svédeket?

— A gyufájukról igen; azonban bocsáson meg, ha kérdezni vagyok bátor, milyen nemű kegyed; him, vagy nőnemű?

— Ah! ez nem rossz! Hát nem látja rajtam? kérdé a besavanyított.

— Nem; — határozottan nem.

— De hát az ég szerelmére, nem járt ön iskolába? mondá gunyosan az uszhártyás.

— Jártam ugyan, de a reáliskolában a természetrajzból, tanárom a jó Péter János ur, — megbuktatott.

— Jó, jó, — hanem nem pótvizsgázta aztán?

— Legyen nyugodt, a pótvizsgán is megbuktam; mondám én, egyszerűen, szűzies zavarral.

— Nos, akkor megmondom; igenis én himruszli vagyok.

— Örülök.

— Kérem! Hanem legyen szives a farkomról azt a sok maró tárgyat levakarni, — tessék elhinni olyan kellemetlen . . .

— Szivesen; és ezzel, villámmal a ruszli farkáról magyarborsot, hagymát és torma-szeletkéket távolítottam el, melyek égették a ruszli végtagját.

— Köszönöm, — hálálkodott a hidegvérű — hanem az orromon még valami vörös anyagot érzek, rettentően izgatja érkeimet.

— Igen, látom, pirospaprika van rajta . . .

— Egészségére! kívántam a trüsszögő

leszorult a közpályáról, hogy a tér nyitva, a nemzet hálás és ne panaszkodjék senki, ki igazán akar a köznek szolgálni, mert se főrangú góg, se demagóg irigység a közpályáról le nem szorítják. Hisz ha ez oly igaz lenne is, mint a hogy valójában nem igaz, még akkor is ki kell merülnie a közügyek önzetlen, kifogástalan bajnokának a meddő küzdelemben s nem túlérzékenykedés, hanem az erkölcsi undor ellenállhatatlan kényszere az, a mely visszavonulásra készíti, mikor látja, hogy a legmagasztosabb intenciókat hogyan rántja sárba az erkölcsi romlottság s hogyan diadalmaskodik a kapaszkodó önzés mindig az ideális önzetlenség fölött.

Megmondja maga Bethlen gróf, mi tette nagygyá a magyart a multban: Bátoróság, idealizmus, áldozatkészség volt az, mi messze túragyogott a kárpátokon és tengeren. Ezekben érdemes volt előljárni a nemzet előtt, de hol vannak ma ezek az erények?

Bátoróság volt erénye azokban az időkben a nemzetnek s ma a közpályát domináló hatalmasok a gyáva meghunyászkodás evangéliumát prédikálják, a nemzet jogai, aspirációi érdekében vívott harcot reménytelennek hirdetik, hisz oly gyengék, tehetetlenek vagyunk.

Az idealizmus manapság gúny tárgyává lett, amely legfőleg holdkóros poéták zavaros agyában foglalhat még helyet, de aki a közpályán irányadó szerepet akar játszani, annak nem szabad magát holmi magas röptű ideálokkal, a melyek nem hullanak maguktól az ölünkbe, kompromittálni.

Áldozatkészség! Ugyan ki lenne olyan bolond, hogy ha szolgál — akár a köznek, akár magánosnak, az mindegy — még ráadásul áldozatot is hozzon. A szolgálat jutalmat igényel: facio, ut des, ez manapság a jelszó a közélet terén, hol mindenki kapni akar, jutalmat vár a közpredából pénzben, rangban, kitüntetésben, elnézésben.

Hát nem természetes-e, hogy erről a

ruszlinak — ki ezért a figyelméért uszohártyáit nyújtá felém, barátsága jeléül.

— Hogy van az, hogy ön életre támadt, s hogy visszanyerte beszélőképességét; ámbár homályosan emlékszem, hogy természetrajzi tanárom, ebbeli képességüket kétségbe vonta.

— Minden hal tud beszélni; csak hogy az a gyűlölség, mely az anyatejjel szívódik belénk, nem engedi a legtöbb esetben, hogy beszéljünk az emberekkel.

— Így hát rendkívüli eset adhatta magát elő . . .

— Igen; az ön bárgyu arca bizalmat gerjesztett bennem és így elmondom önnek uram, szenvedéseim történetét; azonban, ha netán unna, akkor . . .

— De kérem, sőt . . .

— Nos tehát:

— Nem untatom önt azzal, hogy kik és mik voltak szüleim, elég, ha azt mondom, hogy az éjszakai tengerben nem volt a mi családunkhoz fogható. Régi híres családokból áll a mi nemzetségünk és ez a család képezi az éjszakai tenger ruszli-arisztokráciáját.

— Ah!

— Igen; és ez volt a veszedelmem. Fiatalságom, legénységem hajnalán, midőn még a szerelmet csak hirtől ismertem, megjelent

zsibvásárról megundorodva vonulnak vissza azok, akik templomot kerestek annak a helyén? Majd ha az éhes kufárhadat egy egészségesebb szellő elsöpörte, ha a nemzeti idealizmus oltárán újra fellobog az önzetlen hazaszeretet lángja, akkor ismét helyükön lesznek a nemzeti ügy felkent papjai, de azt ne kívánjuk tőlük, hogy piszkos kufárokkal dulakodjanak a koncert.

Egyöntetű árvíz-védelem.

— Saját levelezőnkől. —

Rendkívüli módon látogatott tanácskozás volt tegnap Mohácson a városházán, melyet a m. kir. földmiv. miniszterium megbízásából Trixler Károly, Baranyamegye alispánja hívott össze. A tanácskozás tárgya az volt, hogy Mohács nagyközség, a pécsi püspöki uradalom, a főhercegi bellyei uradalom, Kölked, Dályok, Izsép, H.-Márok és Darázs községek, mint dunamenti birtokosok, egyöntetű árvízvédelem céljából — mint védgátérdekeltégek — védgátársulattá alakuljanak.

Trixler Károly alispán elnöklete alatt részt vett a tanácskozásban Mohács képviselőiben Toldy Ignác bíró, Stájevits János és Weisz Jakab, Auber Ede, Freund Sándor, Weisz Lajos birtokosok, a püsp. urad. képvis. Lenk Sándor jószágkormányzó, Novák László uradalmi mérnök; Kölkedről Kulcsár József bíró és Nagy Ignác, Kántor Lajos és Kiss János közs. képvis., Czéh Antal helyettes jegyző; Dályokról Ujlaki Géza kjegyző és Damjanov Vaszó bíró; Izsépről Balassa János kjegyző, Andrits Sztipán bíró; H.-Márokról Mathievs Szimó bíró; Darázsról Mihálev Ádám bíró és Cseh Gyula mind a két község jegyzője. A főh. bellyei uradalmat Német Lipót urad. ügyész és Reich Károly műszaki tanácsos képviselte; a mohácsi járás részéről Szinkovich Károly főbíró és Molnár Kázmér szolg. bíró jelen voltak; végül Medvecky Zsigmond kir. főmérnök, a zombori kir. folyammérnöki hivatal főnöke. A jegyzőkönyvet Lechner Viktor, megyei II-od aljegyző vezeti.

Az elnöklő alispán megnyitó és üdvözlő beszéde után kijelenti, hogy a földmivelésügyi miniszter azt óhajtja, miszerint a dunamenti községek és birtokosok a saját jól felfogott érdekükben védgátársulattá önkéntesen alakuljanak. E célból hívta — miniszteri megbízás folytán — egybe a tanácskozást és kéri az érdekeltet, hogy a társulattá való alakulásra nézve nyilatkozzanak, kijelentvén a maga ré-

széről azt, hogy az ő nézete az, miszerint a társulattá való alakulás jobb és célravezetőbb a mostani állapotnál.

Stájevits János állt fel először a szólásra. Hallotta — ugymond — hogy a miniszterium óhajtja a társulattá való alakulást, azt is tudja, hogy Mohácstól le egész Izsépig az összes árterületi birtokosok ezen célból vannak a jelen tanácskozásra egybe hívva. Szóla a saját és a mohácsi birtokos társai nevében kijelenti, hogy ilyen társulattá való alakulásba nem mennek bele, már azért sem, mivel az ő meggyőződésük az, miként ez a vonal nem képezvén egy, hanem két öblözetet és pedig külön-külön állót: e két árterület összefüggésben sincs egymással, azért kéri, hogy a két vonal mint külön öblözet tárgyalassék. A mohács-kölkedi árterület érdekeltégei nem alakulhatnak külön társulattá az ő nézete szerint azért sem, mivel azt csak nem kívánhatja senki, sőt a miniszter sem mondhatja ki joggal, hogy a kölkediek, a már 1894-ben, a kölkediek megkérdezése és hozzájárulása nélkül épített és kész »betónfal« 80—90 ezer frt építési költségeihez járuljanak. (A kölkediek közbekiáltják: »nekünk nem kell a betónfal.«) Hanem a már elkészített és az alispáni hivatalhoz beterjesztett árvízvédelmi szabályzatnak a miniszteriumhoz jóváhagyás végett való felterjesztését kéri, ennek alapján kész a legmesszebb menő töltésépítésbe és árvízvédekezési módba bele menni.

Lenk Sándor püsp. jószágkormányzó kijelenti, hogy előtte szóló szavaihoz hozzátenni valója nincs, úgy van meggyőződve, hogy csakugyan két öblözet állunk szemben, igazságtalan is volna az egy társulattá való alakulás. Mivel Mohács és Kölked hajlandók testvériesen védekezni, mint eddig is, szabálytervezet, költség-arány is meg van — kéri a *liptód-lancsuki lelvizek bevezetési ügyét is a terbe bevenni*; szóló rövid ittléte ideje alatt arról szerzett meggyőződést, hogy a nevezett vadvíz csaknem olyan nagy károkat okoz a birtokosoknak, mint a Duna árja. Enélkül egyáltalán nem látja a társulattá való alakulást indokoltnak, a birtokosnak pedig mindegy akár nyakig, akár hasig kerül a földje víz alá. A Duna árvize ellen eddig is, — nem is oly nagy költséggel — teljes sikerrel védekeztek.

Nagy Ignác kölkedi ref. lelkész, köszönettel fogadja, hogy előtte szóló — mint aki a viszonyokat már is helyesen ismeri — felvetette a belvizlevezetési kérdést; ez az ő életkérdésük, ők fizetni nem tudnak, ők szegények, társulatba nem állnának, hanem a mint eddig, úgy ezután is készek védekezni,

Uram! midőn a nevelőapa megtudta, hogy én a szép özvegyet szeretem, dühében a tengeri-rákot rögtön agyonnyomta; a tinta-hal azonban, ki ijedtében egy félliter anthracen tintát engedett testéből, a feketére festett tenger segítségével megmenekült.

A polyp dörgő hangon kérdőre vonta a gyenge asszonyt, ki kétségbeesésében bevallotta szerelmét és azt is, hogy már anyának is érzi magát.

A polyp, a nyomorult, ki örülten szerelmes volt nevelt-leányába, határtalan dühében, kéréltetlenül megfojtotta az én egyetlen szerelmemet.

— Ne sirjon barátom! végtére egy szardínia, ha még oly szép, olaj nélkül . . .

— Oh! ön prózai, pogány, lelketlen önző állat!

— Micsoda? hogy mer velem így beszélni, ön közönséges, bepácolt ruszli?!

— Egyen meg, rosszabb, borzasztóbb nem történhetik már meg velem.

Annaira megharagított a ruszli szemtelensége, hogy nyomban megettem. Tetejébe aztán utána küldtem két pohárka cognakot, hanem két napig folyton motyogott a szerencsétlen ruszli a gyomromban, a cudar világról!

Tihanyi Károly.

a látóhatáron egy gyönyörűsége szardínia halacska. Özvegy volt a lelkem. Őt meglátni és olthatatlan szerelemre gyuladni iránta — pillanat műve volt.

Nevelőapja, egy középkori polyp kísérte, ki száz lábával és száz kezével utját egyengeté és megtisztítá, merre uszkálni óhajtott az aranyos. Egy örízetlen pillanatban, midőn a polyp — tunya restségében — egy Korallszigetkén hortyogta délutáni álmát, megvalloztam mérhetlen szerelmemet, a piruló, dobogó kebellem engem hallgató özvegynek. Uram! ezt a boldogságot, ha még százszor beszóznának, ha még milliószor pácolnának, nem fizethetném meg.

Ő is szeretett már régen és midőn imádásos száját e vallomás elhagyá, túlboldogan dült uszohártyáimba.

— Nagyszerű! morogtam megindultan.

— Titokban éltünk szerelmünknek; vidáman szeltük kettecskén az éjszakai tenger sötétzöld hűvös vizét; de a mi forró szerelmünk, hideg vérünket forrásig hevítette. Beszéltem szüleimmel; de azok csak hosszas könyörgésemre egyeztek bele, hogy a szép özvegyet megkérjem az öreg polyp-tól.

Két jóbarátomat, egy tintahalat és egy tengeri-rákot bíztam meg, hogy érintkezésbe lépjenek az öreg, folyton duzzogó polypgal.

tervek szerint a töltést is nagyobbítják, ha kell, kéri, ne szorítsák őket társulatba alakulni még Mohácsnál sem.

Stájevits J. közös egyetértéssel szintén kéri a belvizek levezetésének ügyét napirenden hagyni, egyben kéri az alispánt, hogy az ezen ügyben érdekelteket külön értekezletre összehívni sziveskedjék.

Német Lipót főhercegi uradalmi ügyész azon feltevésben jelent meg a tanácskozáson, hogy az árterület mint két külön öblözet fog tárgyalás alá vétetni, ezért tettek eleget az alispáni meghívásnak; kijelenti, hogy az alsó öblözetre nézve nem látja szükségesnek a társulat alakítását, az ott érdekelt községekre nézve a költségek hozzájárulási aránya így kedvezőbb most, akik csupán fogatokkal vagy kézi erővel járultak, azok a községek szegények a védekezéshez, az állapotot változtatni nem akar.

Balassa János Izsép, Dályok, H.-Márok és Darázs községek nevében kijelenti, hogy a társulattá való alakulást nem óhajtják. Hanem kéri, hogy a Borza és a Karasica vizeinek levezetését fogantossítsák minél előbb. Ezekre nézve a tervek felterjesztés alatt vannak már.

Szinkovits Károly főszolgabíró a közérdek képviselőjeként kijelenti, hogy az egész vonalon szükséges megóvni az együttes árvédekezést.

Medvecky Zsigmond kir. főmérnök képzettségnek tartja a két öblözet összevonását. A tanácskozás figyelmébe ajánlja a törvénynek társulatokat alakító intencióját, szerinte az, az érdekeltségeknek megkönnyíti az összeműködést. Helyesli a belvizek levezetésének rendezését, de ez elválaszthatatlan az árvédekezéstől.

Toldy Ignác mohácsi bíró kijelenti, hogy utasítása van oda nyilatkozni, miszerint az eddigi állapot tartassék fenn, de a belvizek levezetése minél előbb eszközöltessék.

Végül Trixler Károly alispán összegezi a tanácskozás eredményét abban, hogy a jelenlevő érdekeltségek nem képeznék egy öblözetet, egy társulattá nem akarnak alakulni; a külön társulattá való alakulásokat sem óhajtják így az érdekeltségek, hanem a felső kéri a liptód-lancsukivadviznek, az alsó pedig a Borza és a Karasica vizek sürgősen leendő szabályozását elintézni.

Miután elnöklő alispán köszönetet mondott a megjelent érdekeltségeknek közreműködésükért, mely lehetővé tette a higgadt tanácskozást, kijelentette, hogy a mai tanácskozás jegyzőkönyvét a miniszterhez fel fogja terjeszteni, egyúttal megsürgendíti a belvizek levezetése kapcsolatos kérdésének elintézését, társulati kereteken kívül. S ezzel a tanácskozás — az elnöklő alispán elnökletével — véget ért.

H i r e k.

Pécs, 1898. február 8

Leleplezett szellemidézés.

Lakócsáról f. hó 4-diki kelettel Kerekes Pál dr. ottani járásorvostól levelet vettünk, melyet egész terjedelmében itt közlünk:

»Tekintetes Szerkesztő Ur!

F. hó 1-én »Szellemidézés Lakócsán« címmel egy közlemény jelent meg becses lapjában, mely tartalmánál fogva felette alkalmas a spiritista tanokat terjeszteni. A mennyiben az említett cikk reám hivatkozik, mint fötanura, kötelességet vélek teljesíteni a való tényállás előadásával. Tény az, hogy messze, vidékre elment a hire, hogy Lakócsán a múlt évben elhalt Ponauer Kálmán szelleme megjelenik szülei házában, olyaténképen, hogy egy parasztlányka közvetítésével egynémely kérdésekre feleleteket ad; tény az is, hogy egy ilyen seanceon én is részt vettem.

E két tényen kívül az említett közlemény tartalma részint valótlanság, részint elferdítése az igazságnak.

A mediumul szolgáló leányka 14 éves, tud írni, olvasni legalább is úgy, mint kortársnői akármelyike, a mennyiben 6 évig járt iskolába s a legjobb tanulók közé tartozott.

Az adott feleletek, melyeket ő közvetít, nem haladjak felül a leányka értelmi képességét semmivel sem; orthografiája egészen horvátos, szóval csak olyan dolgokat képes produkálni, a minőket akármelyik értelmesebb elemi iskolai tanuló egy kevés gyakorlattal utána csinálni képes. A szellem megjelenését jelző kopogás mesebeszéd. Nekem még azt sem tudta megmondani, hogy mikor halt meg s hogy kik gyógykezelték. Az idegen nyelven feltett kérdésekre, melyeket pedig a megboldogult jól értett, feleletet nem ad, s mikor azt kérdeztem tőle, hogy a szellemek hogyan beszélnek egymással, azt felelte: »magyarul.« Minden felelete az imádkozás körül forog, ezenkívül csak igen és nemből áll, természetesen a legnagyobb ellentmondások s valótlanságok kerülnek ki a leányka ujjai alól.

Nem is lenne érdemes egyáltalán a dologgal foglalkozni, ha csak e gyermekes játék egyszerű mulatságul, vagy szórakozásul szolgálna a vele foglalkozóknak, de sajnos, a hihetetlen nagy foku autosuggestio és önámítás olyan dolgokat mondhat a szülőkkel és egynémely szemlélővel a világnak el, a melyek bámulatba ejtik a legkeményebb koponyákat is.

Ha magam nem lettem volna szemtanuja a gyermekes csalásnak, nem mernék elmentmondani az idézett hírlapi cikk tartalmának. Mert az tény, hogy erre mi felénk komoly, tanult, uri emberek, mint igaz dologról beszélnek a lakócsai medium útján kapott túlvilági feleletekről, amivel egy dolgot bizonyára elérnek: t. i. a népet belekergetik a vallási fanatizmusba s a legsötétebb babonába.

Napjainkban, mikor a fizika előrehaladásával, új igazságok kikutatásával s a félműveltség rohamos terjedésével együtt nő nagyra az árnyék is: a vakon hívő spiritizmus, — ideje volna már, hogy komolyabban foglalkozzunk a már-már végtelenségig elharapódzó társadalmi félszességgel s fejükre citálnók a spiritizma hívőknek Kant mondását, melyet a spiritizmus megalapítójának Swedenborgnak megkritizálásakor alkalmazott: »Hagyjuk abba a spekulációt. Hadd foglalkozzanak vele azok, kiknek jobb dolguk nincsen. Az emberi ész nem arra való, hogy ily titkokat megfejtsen.« A kíváncsiaknak pedig adjuk azt az együgyű, de természetes tanácsot, hogy legjobb lesz, ha várnak, míg ott lesznek. Mi pedig mondjuk azt, mit Voltaire Candideja mond. »Viseljék gondját boldogságunknak, menjünk a kertbe és dolgozzunk.« (Alexander Kant-ja 289. lap.) Tekintetes szerkesztő urnak kész hiva Dr. Kerekes Pál.

Szivesen adunk helyet a doktor úr helyreigazító sorainak, annál is inkább, mert — közleményünkben is kitűnőleg — mi a lakócsai szellemidézést, mint unikumot tárgyaltuk, hogy felhívjuk a figyelmét rá a mi tudományos világunknak.

Ezt a célunkat elértük s hozzá még a lakócsai szellemidézés is lelepleztetett.

Napirend 1898. február 9-én.

Naptár: szerda, febr. 9. — Róm. kath.: Apollónia. — Prot.: Apollónia. — Görög-kel. (jan. 28.) Mássz. — Zsidó: Sebat 17. — Nap két 7 órakor; nyugszik 4 óra 56 perckor. — Hold két 8 óra 24 perckor este; nyugszik 7 óra 41 perckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok hideg; légnymás 751. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint hőemelkedés, helyenkint csapadék várható.

A felső keresk. iskola hangversenye a Vigadóban.

Színház: »Folt, amely tisztít«; itt először.

— (Uj regényünk.) Mai számunkban új regény közlését kezdjük meg. Valóban a szerelem könyve ez a regény, a mint szer-

zője annak is nevezi. »Mária« a címe és a szerelem van benne, forró, erős színekkel ecsetelve. Reméljük, hogy ez új regényünk is — melyet szintén könyvalakban közlünk — megnyeri olvasóink tetszését.

— (Baranyamegye közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 9 órakor tartotta rendes havi ülését báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöklete alatt. Az ülésen jelen voltak: Koszits Kamill, Salamon József, Dragonescu Döme, Zsolnay György, Kovácsffy Kálmán, Simonffy János, Benkő Gyula, Driesz Lajos, Nagy Jenő, Jeszenszky Lajos, Hinka László, Mendl Lajos dr., Német Lipót, ifj. Jeszenszky Ferenc és a referens aljegyzők. A főispán üdvözlővén a megjelenteket, az ülést megnyitotta és a következő havi ülés határnapját március 8-ára tűzte ki. Koszits Kamill főjegyző betérjesztette az alispán jelentését a múlt havi közigazgatási állapotokról, megemlékezve a pellerdi állomás kibővített épületeinek végleges átvételéről. Azután bejelentette, hogy egy kocsis és ló eltartása a megye területén átlag 36 frt 94 krba kerül havonként s erről a honvédelmi miniszter értesítendő. Majd egy csomó privát és községi utadó és egyéb adóleírasi és felebbezési ügyet intéztek el és a törvényhatósági közutakról szóló egy csomó jelentést, melyek után pár cselédügyet és illetőségi ügyet is letárgyaltak. Benkő Gyula és Hinka László letették az erdei kihágási bíróság tagjaira vonatkozó esküt. Majd Németmárok község párbérügye került tárgyalás alá s a bizottság úgy határozott, hogy az ugynevezett »auscugalisták«, vagyis életjáradékos családtagok párbért nem fizetnek. Jeszenszky Lajos, árvaszéki elnök, betérjesztette a múlt havi jelentését és a múlt évi jelentést is, melyet tudomásul vettek. Nagy Jenő tiszti ügyész a múlt havi jelentése is tudomásul vétetvén, Mendl Lajos dr. tiszti főorvos jelentése is egyszerűen tudomásul szolgált s az állami hivatalfőnökök jelentéseinek elintézése után az ülés 11 óra előtt véget ért.

— (A »Pécsi Műkedvelők Egyesülete«) február hó 13-án (vasárnap) a Scholtz-féle sörcsarnok összes helyiségeiben tartja táncal egybekötött műkedvelői előadását. Ez alkalommal színre kerül: »Kósza Jutka«, népszínmű 3 felvonásban. Irta: Lukács Sándor. Énekkel és táncal. Személyek; Turi János, kovács mester Komáromy Károly. Marci, fia Schilhanek Marci. Kondor József, bíró Cirin János. Bogárdiné, özvegy asszony Horváth Karolin k. a. Borcsa, leánya Halászek Mariska k. a. Kósza Jutka B. Tóth Karolin. Golvás Tamás, esküdt Kovács Pista. Gyuri, szolga legény Bálint Ferenc. Figura Marci, gazda Leiterman József. Erzsí, Figura felesége Kántor Katika. k. a. Kövesiné, Kondor gazdaasszonya Kovács Mariska k. a. Pintes korcsmáros Müller Nándor. János, drótos tót Leszmeiszter János. Kincses, futó betyár Kallupka Sándor. Legény Spuler József. Leány Kovács Sarolta k. a. Sugó: Baranyai Béla. Az énekszámokat Petrovits Nándor tanította be. Kezdeté este 8 órakor. Belépti-díj: Első három sor 80 kr., előre váltva 60 kr. Többi sor 60 kr., előre váltva 50 kr. Álló hely 50 kr., előre váltva 30 kr. Tagoknak a pénztárnál 30 kr. Jegyek előre válthatók az egyesület tagjainál és Murányi József cukrásznál. A talp alá valót Kó-

rodi károly zenekara szolgáltatja. Felülfizetések köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **(Iparfelügyelői látogatás.)**

A kereskedelmi miniszter megbízásából *Hlaváts Kornél*, iparkerületi felügyelő, tegnap Pécsre érkezett, hogy az itteni gyárakban és ipartelepeken a szokásos évi vizsgálatot megejtse. Az iparfelügyelő, *Oberhammer Antal*, rendőrkapitányi fogalmazó kíséretében, sorra meglátogatta a gyárakat és ipartelepeket, mindent megvizsgálva azoknak berendezését és a munkásviszonyokat. A felügyelő az éjjeli vonattal utazott vissza Budapestre.

— **(Börgyári munkások sztrájkja.)**

A *Höffler Testvérek* börgyarában tegnap kiütközött munkás-sztrájk — mint tegnap esti lapunkban jeleztük is — nem lesz hosszú életű. A munkások és a munkaadók között az egyezkedésnek megvan a reménye s e tárgyban csütörtökön együttes értekezlet lesz a főkapitány előtt, melyen bizonyára sikerülni fog az egyezés s így a sztrájk véget is ér.

— **(Adóügyek.)**

Dragonescu Döme, kir. pénzügyigazgató, a megyei közigazgatási bizottság mai ülésén beterjesztette a múlt hóról szóló jelentését. E szerint a múlt hónapban egyenes adókban 64.067 frt 34 krajcár fizettetett be az egész megye területén, míg a múlt év hasonló időszakában 82.632 frt 03 krajcár volt a befizetés; tehát a múlt hónapban 18.564 frt 69 krajcárral kevesebb folyt be, mint a múlt év hasonló időszakában. A hadmentességi adóban is 227 frt 20 krral kevesebb folyt be, mint a múlt év január havában. Különben január hónapban az adóbehajtások szüneteltek. Végül bejelentette a pénzügyigazgató, hogy a pénzügyminiszter a mágocsi adóhivatalt — a közigazgatási bizottság kérelmének megfelelően — folyó évi július 1-én kezdődő hatálylyal Sásdra helyezte át, a mi örvendetes tudomásul szolgált.

— **(Halálozások.)**

Haberényi Gusztáv, életének 63-ik évében, az éjjel féltizenegy órakor meghalt. Temetése holnap (szerdán) délután 3 órakor lesz a *Mária-utca* 31. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. — *Kassán* szombaton hunyt el *Szongott Ödönné* szül. *Keglevich Józsa*, életének 24-ik évében. A korán elhalt fiatal asszony Pécsről ment Felsőmagyarországra, hol Kassán posta és távirókezelő volt. Ott lett a felesége a múlt év őszén *Szongott Ödön* postaisztnak, de már régebben uralkodó mellbaja ime rövid pár hónapi házasság után elragadta a családi boldogság köréből. Elhunytát férjén kívül özvegy édesanyja, testvérei s nagyszámu rokonság — köztük *Zsulyevits Ferenc*, honvédszászados — gyászolják. Temetése tegnap volt meg Kassán nagy részvét mellett.

— **(Alapítványok.)** *Serli Sándor* dr., a mohácsi járás orvosa — mint levelezőnk írja — alapítványainak számát ismét szaporította kettővel. A csütörtöki képviselőülésen fogja Mohács város bírása a közgyűlésnek bejelenteni, hogy dr. *Serli Sándor* járásorvos 50 frtos alapítványt tett, melynek kamataiból hasznos könyvek szerzendők be és a mohácsi iparostanonc-iskola növendékei közt osztandók ki. Ugyancsak dr. *Serli Sándor* 40 frtos alapítványt tett a mohácsi ovodák levesztő intézményének céljára. Ez az intézmény eddig nincs ugyan meg, de a humánus alapító

szemei ellátnak oda, ahova a községek nem szeretnek nézni, bármilyen szükség is van rá. A nemes alapítványok önmagukat dicsérik!

— **(Hangverseny a katonakarmesterek nyugdíjalapja javára.)**

A tornacsarnok kezd ismeretessé válni a város közönsége előtt. Haladás mutatkozik minden téren, az arányok növekednek s az eddig felhasználni szokott termek kicsinyeknek bizonyulnak olyan hangversenyek tartására, a minő a tegnapi is volt. Nem csupán a hallgatóság befogadására lett volna kicsiny egy más terem, de a hatalmas zenekar erős hanghullámai sem találtak volna kellő tért, másutt egy kicsiny helyiségben tulerős, talán siketítő lett volna annak a 60 tagból álló zenekarnak játéka, mely így a tornacsarnok hatalmas termében szabadon terjedt s hizelegve, gyönyörködtetve lopózott be a hallgatók füleibe, kik elég szép számmal jelentek meg a hangversenyen. Különösen a katonák voltak nagy számban és a legelőkelőbbek által képviselve, *Zurna Károly* tábornokkal élükön. Polgári notabilitások is voltak jelen, így *Majorossy Imre*, *Wiesner Rajmár*, *Opris Péter*, *Koszits Kamil*, *Ciglányi Béla* stb. A műsor megválasztásáért a legnagyobb elismerés illeti *Christóf Tódor* karmestert, ki kedvezményezője, betanítója és most vezetője volt a hangversenynek, s kinek zenei tudása párosulva a nemes cél iránti fáradhatlan buzgalommal olyan módon szerzett szép összeget a nyugdíjalap javára, hogy azok, kik hozzájárultak, még az esetben sem sajnálták volna a kapott élvezetért lefizetett belépti díjukat, ha nem jótékony célra lenne fordítva az. *Mendelssohn* A moll symphoniáját és *Wagner Tannhäuser* nyitányát a philharmonikusokkal egyesített katonazenekar adta elő, *Beethoven* B-dur zongora hangversenyét pedig *Preuss Adolf* ur játszotta a zenekar kísérelésével, midőn azonban nem volt szükség az összes közreműködők részvételére, néhányan pihenhettek az új szám elkezdéséig. Az összhangban talán itt ott fedezhetett fel némi csekély hibát a nagyon gyakorlott fül, de általában bámulatos az a precizitás, melylyel ez a számos tagból álló zenekar működik és *Preuss Adolf* ur magas művészete, melylyel az erős kísérel dacára zongora játékanak teljes érvényesülést tudott szerezni. A hangverseny 10 órakor ért véget s az eredménynyel úgy a közreműködők, mint a hallgatóság teljesen meg lehetnek elégedve.

— **(Tüzek.)** *Viszlón* kigyuladt *Kram Gyula* háza s a tüzet mivel lokalizálni nem tudták, az átterjedt *Vajda József*nek házára s onnan tovább *Horváth Julián*nak, majd *Sarkadi Dániel* házára s mindegyik tetejét elhamvasztotta. Az összes kár másfélezer forintot tesz ki, szerencsére azonban a leégett házak biztosítva voltak. Hogy a tűz miből keletkezett, nem tudják. — *Siklóson* szintén tűz volt özv. *Bódis Gáborné* házában. Még pedig belső tűz, a mennyeiben a padlás gerendája gyuladt ki a rossz kémény miatt. De a tüzet, még mielőtt nagyobb kárt okozhatott volna, eloltották.

— **(Törvényhatósági közutak.)** *Kovácsffy Kálmán*, államépítészeti felügyelő, a megyei közigazgatási bizottság mai ülésén beterjesztette a múlt hóról szóló jelentését, melyből kitünőleg a közutak tisztántartása céljából az utkaparó személyzet 17 emberrel gyarapít-

tatt. Tárgyalta ezután a bizottság azt a két évre szóló hozzájárulást, melylyel a vármegye az államépítészeti hivatal személyzeti költségeihez járul s melyet a kereskedelmi miniszter az 1897. és 1898. évekre 4963 forintban irányzott elő, mivel az összes költség 9926 frtot tesz és ennek 50%-a esik a vármegyére. Mivel azonban egy kazánbiztos-mérnök nemcsak a megye, de Somogy megye területén is végzi a teendőket, ennek félfizetése, 690 frt a költségösszezből leütendő; viszont egy díjnok 565 frt fizetése is, mivel a megye az ő ügyeinek körében egy díjnokot úgy is alkalmaztatott. Így hát az összes költség 8671 frt lesz s ennek fele, 4335 frt 50 krajcár esik a vármegyére hozzájárulási összegként. Ez irányban határozta el a bizottság, hogy felterjesztést tesz a miniszteriumhoz s egyszersmind értesíti arról is, hogy az államépítészeti hivatal közlegeinek utiátalányát ez évre is a régi 1200 forintban állapítja meg.

— **(Bálok Szászvárott.)** A szászvári intelligencia f. hó 5-én a tüzoltóság zászlóalapja javára igen fényes bált rendezett, *Garay Ferenc* szegzárdi zenekarának zenéje mellett. A jelen volt hölgyek névsora a következő; asszonyok: *Groszné*, *Hakschné*, *Freitagné*, *Kreinecné*, *Brogliné*, *Ugrosdiné*, *Brisitsné*, *Riegliné*, *Schrottné*, *Kühnelné*, *Mühlne*, *Schöffelné*, *Céhné*, *Vasné* és *Slogoiné*; leányok: *Kühnel Gizi*, *Szuck Katica*, *Imrei Janka*, *Schuler Terka*, *Kovács Riza*, *Lock Gizi*, *Cank Ilka*, *Gottfried Ilka*, *Rudolf Paula*, *Kovács Klára*, *Flerkó Róza*, *Krausz Kati*, *Sziger Anna* és *Kaul Róza*. Felülfizettek: *Csik Bonyhád* 1 frt. *Brisits Géza* 50 kr. *Szoboszlai* 1 frt. *Rác M.* 50 kr. *Csermák* 1 frt. *Cank* 80 kr. *Dankó* 50 kr. *Fenicy* 1 frt. *Dr. Szilvász* 1 frt. *Dreher* 50 kr. *Miksa Gy.* 1 frt. *Grosz b.-mérnök* 2 frt. ifj. *Gyombor* 50 kr. *Virth* 50 kr. *Kuckenberger* 1 frt. *Kovács örmester* 1 frt. *Heinemann* 50 kr. *Brogli* 1 frt 20 kr. Miért a tüzoltó egyesület ez uton is köszönetét fejezi ki. — A szászvári kath. kör tegnap tartotta farsangi bálját, mi igen jól sikerült. A mulatság jó kedv mellett kivilagos kiviradtig tartott.

— **(Posta-ügyek.)** *Thomayer János*, laskói anyakönyvvezető, egyenesen a kereskedelmi miniszterhez fordult azzal a kérelmével, hogy Laskó községben egy postahivatal állíttassék fel. A kérvényt a miniszter a pécsi posta- és távirdaigazgatóságához leküldvén, a megindított eljárás során úgy a közseg, mint az uradalom nem voltak hajlandók a postai jövedék szükséges összegéből a hiányzó 225 frt fizetésére és így az igazgatóság nem javasolja a posta felállítását. A megye közigazgatási bizottsága mai ülésében szintén úgy határozott, hogy ez idő szerint a kérelem nem teljesíthető; de ha Laskó község különválk a bellyei jegyzőségtől és külön jegyzőséget állít fel, akkor a postahivatal is felállítandó lesz. *Zaláta* községben szintén engedélyezte a kereskedelmi miniszter a kért posta felállítását.

— **(Dupla füstölt hus.)** *Istókovich Ferenc*, siklósi lakos, a husfüstölő kéményébe vagy 300 forint értékű hust tett fel a füstre. Hogy s hogy nem azonban, elég az hozzá, hogy a kéményben tűz ütött ki s a sok drága hus, mielőtt megmentették volna, mind összeégett. Most már duplán megfüstölődött a sok hus, de persze ebből semmi haszna sincs a

tulajdonosnak, csak kára. Hogy a tűz miből keletkezett, a vizsgálat nem tudta kipuhatolni.

— (A „mohácsi földmivesek olvasóköre és dalárdája) tegnapelőtt este a mohácsi iparosok olvasóköre disztermében dalestélylyel és felolvasással egybekötött jótékonycélu táncvigalmat rendezett. A műsor a következő volt, 1. »Nemzeti zászló.« Huber K.-tól, énekelte a dalárda. 2. »A legnagyobb képtelenség.« Irta és felolvasta Halom Vince ref. lelkész. 3. »Virradóra szól«... Népdal, énekelte a dalárda. 4. »Egy ideges ember.« Monológ. Előadta ifj. Szabó István földmives. 5. »Ha meghalok csillag lesz«... Népdal, énekelte a dalárda. 6. »Egyről-másról.« Irta és felolvasta Pápay János ref. tanító. 7. »Étlap« Zölnertől, énekelte a dalárda. A műsor minden egyes pontja teljesen kielégítette a hallgatóság várakozását, Halom Vince, felolvasásával megmutatta, hogyan lehet a századvégi leányok hibáit folyton ostorozva a hallgatóságot végig derűtségben tartani. Pápay, a mohácsi társadalom tagjainak hibáit, kinövéseit mutatta ki, mégis úgy, hogy azok nem sebeztek, amit élénk tolla háritott el. A monológ előadója földmives léteire általános feltűnést meglepetést keltett pompás alakításával. A dalárda is kitett magáért, finom összhang uralkodott valamennyi énekükön, hangjukon tudnak helyesen uralkodni. A közönség minden darabot megújratott. A rendezés körül elismerést érdemelnek a fenti közreműködőkön kívül Szabó András, Kálmán Péter és Dózsa Sándor. Bevétel 1 korona belépti

dj mellett: 171 frt 11 kr., ebből felülfizetés 25 frt 30 kr. Ehhez járultak: Mutávesits Illés 50 kr., Bodó György 1 frt, Szabó István góci 50 kr., Polgár András 50 kr., Goldarbeiter Alajos 20 kr., Szili István 50 kr., N. N. 50 kr., Lusztig Pál 1 frt, N. N. 50 kr., Mayer Vilmos, Dócy Pál, Angyal Gábor, Ambruszt Nándor, Ehrenfeld Antal 50—50 kr. Peits Sztevó 10 kr., Mészáros Lajos 50 kr., Szántó Gáborné 50 kr., Kiss István, Pribék József, Keserits Ferenc, Philipp Ferenc dr., Bölcskei Gyula (Budapest), Bein Jakab, Ladányi Marcelle, Otava Ida 1—1 frt. Szekeres Sándor 30 kr., Bencsik József, Szinkovich Károly, Steiner N. János, Kramer Antal (aranyműv.), Ritter Ádám, Fehérvári Ádám, Grosz Mihály, Berkits Dávid 50—50 kr., Pocem Antal, Adler József 30—30 kr., Weisz Lajos 2 frt, Freund Sándor 1 frt 50 kr., Mutávesits Illésné 10 kr.

— (Kazán-statisztika.) Kovácsffy Kálmán, államépítészeti főnök, a megyei közigazgatási bizottság mai ülésén betérjesztette a megye területén a múlt évben volt kazánok statisztikáját. E szerint a megye területén a múlt évben összesen 543 kazánt irtak össze, melyeket 473 esetben szemlélték meg, viznyomást 113, azonosítást 42 esetben eszközöltek rajtuk. A kazánok közül 105 stabil, 438 pedig locomobil volt s ez utóbbiak mezőgazdasági célokra szolgáltak. Kazánrobbanás a múlt évben egy sem történt.

— (Tolvaj béres.) A főherceglaki uradalomban gyakrabban észlelték, hogy a kukoricagóréből hivatlan sáfárok lopkodják a

kukoricát. Most végre rájöttek, hogy a tolvaj Ogyanovics Markó, sároki illetőségű béres, a ki több társával rendszeresen dézsmálta a kukorica-állományt. A kinyomozott tolvaj beismerte a tettet s azt is, hogy az uradalom kárára elopott kukoricát pénzzé tette és a pénzt elmulatta. Most keresik a társait.

— (Asszonyt kísért.) Egy sápadt arcú zilált haju ember verte fel kora reggeli álmából az ügyeletes rendőrbiztost. Sürgős, elodázhatlan panasza van és nincs egy pillanat elveszteni valója sem, mert soha nem keríthetné meg többé azt, a ki neki becézett kincse volt. Az aranyos kedvű, virgonc szőke asszony, a ki ő a névtelenségből, a nyomorból emelt magához, ma reggel eltűnt a házából és magával vitt sok értékes tárgyat is. Nem tudja, nem is gyanítja, de nem is kutatja végzetes lépésének az indító okát, csak annyit mondhat, hogy néhány nap óta egy marciális ember lábatlankodott az asszony körül, a ki néhány nap előtt helyeztek el más városba. Nem az elvitt tárgyakat, hanem az asszonyt keresi, a ki nélkül nem tud élni.

— (Bűnös-e vagy ártatlan.) A hidegkut-gyönki vasutállomás váltóőre, Rostás Ferenc, azt a feljelentést tette Bartos József, budapesti vonatvezető ellen, hogy az állomáson a raktárból gabonát akart lopni. A feljelentett fékezőt aztán, mikor ismét Gyönkre ment, a csendőrség kihallgatta, de az állhatatosan tagadott mindent. Azonban a feljelentő is megmaradt állítása mellett s így a bírói vizsgálatnak lesz feladata, megállapítani, hogy a gyanuba vett ember bűnös-e vagy ártatlan?

— (Vizsgálat egy gyanus haláleset következtében.) A körjegyzői jelentés szerint Eckert József somogyi kovácsot folyó hó hetedikén halva találták lakásán, mely alkalommal gyanura okot szol-

ségének magasztalására pocsékol. Olyan, mintha az ember csak egy szint ismerne, teszem: a kéket, a pirosat, vagy a sárgát és erősködnék, hogy nincs ennél szebb szín a világon. — És ha a kedvesem megnyugvással hallgatná, amikor hizelegve mondom: te vagy az első, egyetlen eszményképem, te vagy a legszebb, a legjobb az egész világon, — akkor megvetéssel taszitanám el magamtól. Ha azt akarná, hogy imádjam, ha erős volna a szerelme, mint a halál, azt felelné: Menj, keress magadnak más szeretőket, tized, huszat, még többet, fuss olyanok után, akiket legjobban divatba hoztak a férfiak és ha valamennyi a tied volt már s mégis azt mondd, hogy én vagyok a te eszményképed, a legszebb, a legjobb az egész világon, akkor büszkévé és boldoggá tesz a szerelmed.

Ha én azt mondom Máriának: Te szebb vagy a világ minden asszonyánál, akkor büszkén nézhet a szemembe és boldogan simulhat hozzám, mert én csapodár voltam.

III.

Nem hittem, hogy igaz a szerelmem, csak akkor tudtam meg, amikor úgy tetszett, hogy mindörökre elveszítettem őt.

Olyan szerelmi próba ez, melyet minden férfiúnak óhajtok. Olyan próba, mely sok bánatot okoz, de tisztító ereje van.

A szenvedés kimossa a salakot a lélekből és megtermékenyíti a szívet.

Aldott szenvedés, amely Mária szerelmével üdvözített.

MÁRIA

— A SZERELEM KÖNYVE. —

— REGÉNY. —

IRTA:

PETER NANSEN.

PÉCS, 1898.

A »PÉCSI FIGYELŐ« KIADÁSA.

gálató körülmények merültek fel. A helyszíni vizsgálat megejtésére és az esetleges nyomozás megindítására Forray Valér szolgabíró dr. Trixler Rudolf orvos kíséretében ma Somogyra ment s megállapítják, hogy a szűkszavu jelentésben említett körülmények folytán milyen hatósági intézkedésekre lesz szükség ezen ügyben.

— **(Iskola ügyek.)** Salamon József, kir. tanácsos, tanfelügyelő, a megyei közigazgatási bizottság mai ülésén terjesztette be mult óról szóló jelentését. A jelentés szerint fizetshátralek kifizetéseért a mult hónapban csak egy tanító folyamodott. Az egészségi állapot az iskolákban kedvező volt, kivéve a *vasasi* és *kékesdi* iskolákat, melyeket járványos betegség miatt be kellett zárni; de már ezek is megnyitak. A *bozsoki* és *szébényi* gazdasági ismétlő iskolák részére a közoktatási miniszter 50—50 frt tanítói államsegélyt utalványozott. A *villányi* iparostanonciskola felállítására az intézkedések megtörténtek. A *dunaszekcsői* óvónő ellen vizsgálat foganatosított s ugyanez alkalommal a tanfelügyelő meglátogatta az ottani róm. kath. és görögkeleti népiskolákat. Ez utóbbiban a növendékek a magyarosodás terén igen szép előhaladást tüntetnek fel.

— **(Elnökválasztás.)** Az ujonan keletkezett Országos rajztanár-egyesület alakuló gyűlésén elnökké Rauscher György, budapesti műegyetemi tanárt, alelnökké pedig Arnhold Nándort, a pécsi főreáliskola jeles tanárát választotta. Arnhold Nándor tanár volt az, ki a millenniumi kiállításakor tartott tanügyi kon-

gresszuson ilyen egyesület szükségességét hangoztatta. Most tehát, mikor az egyesület tényleg megalakult és benne az egyik vezérszerep éppen e kitűnő szaktérftu kezében van, tag tere nyílik neki, hogy a rajzoktatás országos fellendítésén közreműködhessen, mely tudvalevőleg mind nevelési, mind nemzetgazdasági szempontból kiváló fontossággal bír.

— **(A pécsi jótékony nőegyletnek)** szombaton este a Nemzeti Kaszinóban tartandó nagy jelmez-estélyére belépti jegyek előre válthatók özv. Tausz Vilmosné dohánytözsdejében. A jelmez-estély — mint már a jelekből ítélni lehet — igen fényes és látogatott lesz. Belépti jegyek ára 1 frt 50 krajcár.

— **(Kedélyes tolvajok.)** Lopnak mindent, ami csak elemelhető. Egyik helybeli ház emeleti lakásából már régebben elvittek két széket. A tulajdonos nem sokat kerestette a tetteseket, tétetett új székeket a folyosóra s ime tegnap azoknak is lába kelt. Csak anyai óvatosságot tartottak szükségesnek az ismeretlen jómadarak, hogy a lépcsőházban levő lámpát eloltották. Most már legközelebb a lámpa kerül ellopásra, mert a tulajdonos ha tétet is ki újból székeket, azokat lesrófoltatja a folyosóra, hogy ne lehessen könnyedén elmozdítani helyükről.

Művészet, irodalom.

○ **Thermidor.** Sardou Viktor történeti drámái között a *Thermidor* van a leg-erősebb színezetben és igazi naturalista alap-

hangon tartva. Ezért is lesznek aztán alakjai teljes passzivitásra kárhozható, önkénytelen játékszereiként a népharagnak, a szerelem és a vallási fanatizmus erejének. A dráma hidegen hagyta tegnap azt a kis közönséget, a mely végighallgatta. E hideg tartózkodáshoz azonban a hézagos előadás is hozzájárult, mert bizony gyakran még a főszereplők sem voltak tisztában mondandóikkal. Már pedig a darab hosszú és fárasztó dialogjai miatt első-sorban a betanulásra kellett volna gondot fordítani, mert ha a szereplő mindig a sugóra vigyáz és azon gondolkozik, hogy mik is szerepének a következő szavai: alakítani ugyan nem képes. Dicséretes kivételt csak *Angyal* Ilka képezett ez alól, a ki a vallásáért rajongó Fabiennet igen szépen játszotta. *Csiky* már küzdött Laboussiére szerepével, *Bihari* pedig csak deklamált, de nem játszotta meg a szerelmes Marciált. A népet jelző kóristánék fül-sértő visitást és zürzavart vittek véghez s *Hevesi* izléstelenül adta Marteaute. Általában az egész előadásban ha megdicsérhetünk valamit, az a kifogástalan szép diszletek alkalmazása volt. (→)

○ **Folt, a mely tisztit.** Echegaraynek, a híres spanyol drámairónak, ez a legújabb drámája holnap kerül színre nálunk. Ez alkalomból itt közöljük a darab rövid meséjét a következőkben:

Matilde és Enriqueta együtt növekedett donna Concepcion-nál. Árva és szegény mind a kettő. Amaz zárkózott, rideg, de jó. Ez édeskés, hizelgő, képmutató és elvetemült, viszonyt folytat Julióval s a mellett menyasszonya ne-

I.

Az én kedvesem kívánatosabb minden más nőnél. Más nők megajándékoztak szerelmükkel. Hálás vagyok irántuk, de mihelyt átlépték a küszöbömet, már el is felejtettem őket, akár csak egyetlenegyszer is jöttek, vagy gyakorta. Csak egyre gondoltam mindig, még akkor is, ha más nő ajkának tüzeit éreztem ajkamon. Ő volt a fényforrása szívemnek, hozzá hasonlítottam a többit mind és nem volt hozzá hasonlatos egyik sem. Csak ő utána epedtem és kínos aggodalommal lestem az ajtó zörgését: jön-e ő, jön-e? Csak vele óhajtottam élni, mert aranyos célja, napsugaras foglalatja csak úgy van a létnek, ha őt az oldalam mellett látom. A haláltól sem félek, ha velem jön ő is, az enyészet borzalmas birodalmába.

Az én kedvesem neve Mária. Ő szebb a világ minden asszonyánál.

II.

Nem sokra becsülöm, ha a költő egyetlen szerelmét fölékesíti a dicséret csillogó cáfrangjaival. Ugy tesz, mint a tudatlan paraszt és valószínűleg nem érdemli meg a kedvese azt a sok szép szót, amit a poeta szép-

velőanyja fiának, Fernandónak, a ki nem őt, hanem Matildot szereti s csak édesanyja óhajának engedett, a mikor jegyet váltott Enriquetával. Matilde, a ki viszont szereti Fernandot, régi barátja, Don Justo tanácsára hallgatva, elhatározta, hogy semmiképen sem hajol ennek tanácsára, a ki kész volna őt anyja kívánságának ellenére nőül venni. Ám van egy másik imádója is, az örökké panaszkodó Don Lorenzo. Ez az ur lappangó boszúvágyát a Matildtól kapott kosár miatt azzal elégti ki, hogy leselkedik a leány után, a kiről a háznak amugy sincs jó véleménye. Don Justo védelmébe veszi Matildot, aki megtudta Enriqueta légyottjait is, de ez éppen ellenkezőleg, ő reá fogja a gyalázatot. Matilde könyörög Fernandónak, hogy ne vegye nőül Enriquetát, de ez csak azzal a feltétellel hajol szavára, ha ő megy nőül hozzá. Már-már enged, mikor a többiek elhítetik Fernandóval is, hogy Matilde a bűnös s elűzik a háztól. Elérkezik az esküvő napja. A szenteskedő Enriqueta elérte célját s Matilde hiába erőlködik, nem tudja megakadályozni az esküvőt. Mikor jön vissza a házaspár, kezébe akad Matildenak Julió levele, melyben ez megírja Fernandónak, hogy Enriqueta a szeretője volt. A belépő Fernandónak oda adja a levelet s míg az olvassa, leteperi a menyasszony ruhában pompázó Enriquetát, le is szurja s előrohan: szabad vagy, a becsületed meg van mentve. Fernando, a ki most világosan lát, kicsavarja kezéből a legyvert és a besiető családnak felmutatva a Don Julió levelét, azt mondja: ő ölte meg a gyalázatért a feleségét. A törön a vér az a folt, a mely tisztit.

T a n ü g y.

(**Egy tanfőiügyelő a magyar névért.**)
Bekics Ignác, kaposvári kir. tantfőiügyelő, a következő felhívást intézte tankerületének tanítói karához a névmagyarosítás érdekében: »Azon örvendetes mozgalom alkalmával, a mely a főispán ur ő méltóságának a névmagyarosításra vonatkozó felhívása után a vármegyében észlelhető, azzal a kéressel fordulok tankerületem lelkes és hazafias érzelmű tanítói karához, hogy a névmagyarosítás terén jó példával előljárva iparkodjanak környezetükben e tekintetben buzgólni. Meg vagyok győződve, hogy hogy a szép és nemes iránt mindenkor fogékony, hazafiasságukról meg általában ismert somogyvármegyei tanítók szeretettel karolják fel a névmagyarosítás eszméjét, a mely buzgalmukért velem együtt minden magyar ember őszinte elismeréssel fog adózni.«

(**Magyar Pestalozzi.**) Különös tünevény az, hogy a szülők, a kiknek legszentebb kötelességök gyermekeiket jól nevelni, legkevésbé szoktak azzal törődni, hogy mi módon és uton lehet hát igazán jól nevelni. Dr. Havas Gyula kir. tantfőiügyelőnek Kolozsvárott megjelenő »Magyar Pestalozzi«-ja módszeres nevelésre kívánja az anyák figyelmét irányítani és nekik e végből gyakorlati utbaigazítást adni. A lap megjelent 3 száma azt bizonyítja, hogy rendkívül fontos feladata magaslatán áll. Főcikkét dr. Klekner Alajos, kassai kir. jogakadémiai igazgató írta. Szabóné Nógall Janka a tőle már rég megszokott kedvességével és okosságával foglalkozik a nőkérdéssel; Öreg János dr. debreceni professzor világosan és élvezetesen mutatja ki, hogy mi fele jelekből lehet a jellemre következtetni; Goerth, königsbergi hirneves paedagogus érdekesítően rajzol egy nyakas urficskát, a miből tájékozást meríthetni arra nézve, hogy hová vezet a tulzott becézgetés és mi a teendő az okszerű nevelés szempontjából. Gondoskodva van arról is, hogy a tanítók is megtalálják azt, a mi üdvös okulásukra szolgál. Szóval a dr. Havas lapja mindenkit érdekel, a ki méltányolni képes a jellemképző nevelés elsőrendű hivatását. Ohajtjuk, hogy minél többen rendeljék meg a »Magyar Pestalozzi«-t, melynek előfizetési díja egy évre 4 frt.

Törvénykezés.

§ **Kocsi-karambol.** Csösz János és Radoka Pál, siklósi lakosok, követ hordottak szekerükkel s velük szemben jött Mixovics Mihály két jóvérű csikó által röpitett szekerén, melyen Bernák Károlyné és még néhányan ültek. Midőn Mixovics kocsija a kőhordók közelébe érkezett, a csikók megvadultak s jobbra-balra próbáltak letérni az utról. Csösz és Radoka kocsijuk mellett haladtak gyalog s bár jó előre láthatták, hogy a szerencsétlenség elkerülésére nekik is mindent meg kell tenniük, csak Radoka ült fel gyorsan szekerére és terelte félre az utból lovait, míg Csösz közzönyösen várta a történendőket, a minek eredménye az lett, hogy Mixovics kocsija összeütközvén az övével, Bernákné és Mixovics olyan szerencsétlenül zuhantak le a kocsiról, hogy az előbbi 8 nap alatt gyógyuló, az utóbbi pedig öt egész életére nyomorékká tevő sérüléseket szenvedett. A törvényszék tegnap felelősségre vonta Csösz gondatlanságából okozott két rendbeli súlyos testi sértésért és 2 havi fogházat s 50 frt pénzbüntetést szabott ki reá. A vádlott ügyvédje, dr. Toldy Béla, felelősséget jelentett be, de felelősséget a kir. ügyész is súlyosbíttat.

§ **Drága vadászat.** Nagyon elszaporodtak a rókák 1896-ban Gerényes környékén, úgy, hogy pusztításukra az ottani vadászársaság vadászatot rendezett s a nagyobb siker kedvéért Schwarz György gerényesi molnártól kölcsönkérték a kutyáit, melyeket gazdájuk — ki szenvedélyes vadász volt, alaposan betanított a vadászatnál való segédkezésre. Ő szívesen engedett a kérésnek, de a kutyák nem akartak kimenni a házból gazdájuk nélkül. Rászánta magát Schwarz György, hogy elmegy ő is a vadászatra, azonban csak puskánélkül, mert csak egy 1890-re szóló vadászejegye volt, a melyet ugyan vallomása szerint csupa tréfából még 1891-ben kijavított 1896-ra, de azt jól tudta, hogy az nem jogosítja fel őt a vadászatban való tényleges részvételre. De hát a kutyái kijátszották. Olyan kitűnő dresszurájuk volt, hogy még gazdájuk kíséretében sem akartak kimozdulni az udvarból, a mig az puskát nem akasztott a vállára; sőt még az is meglehet, hogy a meghamisított vadászejegy elvitelére is ők vették rá Schwarzot, a ki a többi vadászokkal együtt egészen átadta magát a sport gyönyöreinek és annyira nem gondolt semmi egyébbe, hogy mikor a csendőrök megjelenve, igazolásra szólították fel a társaságot, ő is büszkén nyomta markukba vadászejegyét, a melyen azonban feltedezték a hamisítást és feljelentették érte. A törvényszék előtt váltig erősítette a tegnapi végtárgyaláson hogy a kutyák erőltették bele az egész vadászatba, nem használt semmit védekezése; elítélték 1 heti fogházra. Az ítéletet meglebbezte ugyan, de terhére felebbezett az ügyész is.

§ **Sikkasztó katona.** Cigut István barkóci lakos katonakorában Dályokon volt az ottani méntelep állomásvezetője s ezen időben történt meg vele, hogy három forint hivatalos pénzt nem irt be és nem számolt el, hanem azt saját céljaira fordította. Annak idején be is ismerte ezt előttes hatósága és a járásbírótság előtt, ma azonban azt vallotta, hogy az a fél, kitől a három forintot felvette, annyi inni valót adott neki, hogy azt sem tudta, kapott-e pénzt tőle, beirta-e a könyvbe, szóval nem akar megemlékezni semmire sem. A törvényszék azonban előbbi vallomása alapján 1 heti fogházra ítélte. Az ítélet ellen felebbezést jelentett be.

Közgazdaság.

□ **Bika-eladás.** Baranyavármegye mezőgazdasági alapjának tulajdonát képező s a megyefai birtoktelepen tartott 4 darab, másfél éves bika eladásra kerül. A venni szándé-

kozók Kisteleken jelentkezzenek Ország-halajosnál, mint a mezőgazdasági bizottság elnökénél.

□ **Uj rendelet a sertésvész ügyében.** A sertésvész fellépése esetén követendő hatósági intézkedések ügyében a földmivelésügyi miniszter legközelebb egy új általános rendeletet fog közzétenni, melyben az eddigi tizenkét ily tárgyú rendelet egy szerves egésszé összefoglaltatik és egyben a tenyésztő gazdaközönség érdekében a sertésvész esetén alkalmazandó forgalmi korlátozások, különösen a lezárt községek határain belül a lehetőség könnyítettnek. Az új rendelet szerint a fertőzött helyeken lévő egészséges sertésállomány elszállítása a megfelelő óvintézkedések megtartása mellett szintén szabad és a sertészállítási engedélyek megadása a gazdaközönség érdekében egészen a törvényhatóságok hatáskörébe utaltatott.

□ **Felsőbb gazdasági népiskolák.** Darányi Ignác földmivelési miniszter az eddigi tapasztalatok alapján azon meggyőződésre jutott, hogy az ország egyes vidékein, a melyek a nagyobb jövedelmezőséget biztosító termelési ágakhoz, mint a komló-, kender- és lentermelés, teljesen megfelelő talajjal bírnak s oly helyeken, hol az okszerű tejgazdaság összes előfeltételei megvannak, ezen gazdasági ágak a nép részéről azért nem karoltnak fel, mivel ez irányban oktatólag és buzdítólag nem világosítottak fel. E hiányon segítő, a földmivelésügyi miniszter elhatározta, hogy a földmivelő tehetősebb gazdaosztály gyermekei részére, az elemi iskolák végzése után, a további képzés végett, felsőbb gazdasági népiskolát létesít, a melyekben a gazdasági nevelés és a helyes termelés szempontjai fognak érvényesülni.

□ **A vetések állása.** A földmivelésügyi magyar királyi miniszterium az állandó gazdasági tudósítóktól beérkezett jelentések alapján a vetések állásáról a következő értesítést teszi közzé: Január havában nagybárra száraz és hideg időjárás uralkodott; de a hónap vége felé megváltozott az idő s azóta kisebb-nagyobb csapadék mellett állandóan enyhe és borus időjárás uralkodik. Január hó végén az országban erős vihar is volt s helyenkint főképp a homoki vetéseknek ártott. Általában azonban az őszi vetések türethetően állanak, mert az enyhe időjárás és eső folytán az őszszel későn vetett magvak is elég jó kikeltek; kivételt képeznek azok a vidékek, ahol a férgek és főképp az egerek jelentékeny kárt okoztak az elvetett magvakban. Sajnos, hogy az enyhe és hőtakaró nélküli télben az egerek és férgek is nagybárra jól kiteleltek és így már most joggal aggnak a gazdák a vetések sorsa miatt. De aggnak a korán bekövetkezett tavaszi időjárás miatt is, télvén az esetleg sok kárt okozható késői fagyoktól. A gazdasági munkálatok a föld fagyának kioldásával és az esőzések következtében keletkezett nagy sár miatt, most nagybárra szünetelnek és csak szórványosan folyik a trágyatergetés, szántás és vetés munkája a homokos talajon. Jéghordásra január hava kedvező volt. Takarmányneműek nem hiányoznak s csupán az alomszalma hiányát észlelik több helyen. Néhol azonban a múlt esztendei takarmányt, melynek tápereje a nyári sok esőzés folytán a rendesnél csekélyebb, kifogásolják a gazdák, mert a jóság e gyengébb minőségű takarmánytól nem hizik oly jól, mint más esztendőben, a mikor a termés minőségileg jól sikerült. Különben az állatállomány a sertések és juhok kivételével eddig jó kondícióban telelt.

TÁVIRATOK.

— **Az országgyűlésből.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Ház mai ülésén folytatták a földmivelésügyi tárca budgetjének tárgyalását. Latino-vics Pál, Sima Ferenc, Pichler Győző, Bethien András gróf vetek részt a rendkívül ellaposodott, semmi érdekességgel nem bíró tárgyalásban. Pichler Győző kérdést intézett Bánffy Dezső báró miniszterelnökhöz, hogy a szabolcsmegyei küldöttségnek mondott nyilatkozatában igazán mondta-e azt, a mit a „Magyar Újság” közöl, hogy a sajtó megszorítására javaslatot fog a Háznak beterjeszteni?

— **Mosdatlan-száj ujság.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Leipziger Zeitung” gyalázó cikket ír Magyarországról, a kormányról és a nemzetről, a helységnevek megmagyarosításáról szóló törvény miatt.

— **Zola az esküdtsek előtt** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Párisból Zola pörének most folyó tárgyalásáról a következő híreket közlik: Zola Emil mellett Anatole France, a francia akadémia tagja, Morian d, genfi igazgató és több szakértő jelentkezett vallani azt, hogy a bondereau kézírata Eszterházy Walsin írása. Eszterházy a tárgyalási terem melletti szomszéd teremben magára van hagyatva. A bizonytalanság az utca népét is uralja. A hangulat a városban Zola mellett kezd állást foglalni. Védője Labori szónoklatának hatása szemmel látható. Az ügyész nem képes a hatást gyengíteni. Eredmény bizonytalan.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Sömör-betegséget:

száraz, vizenyős, pikkelyes sömört (Flechten) s az e bajjal együtt járó, csaknem kiállhatatlan „bőrviszketeg” jótállás mellett, még a legsúlyosabb esetekben is, alaposan gyógyít a „Dr. Hebra sömörirtó”. Külső használatra való, nem ártalmas. — Ára hat forint o. é. előre beküldéssel (lehet levélbélyegeken is) vagy utánvétel mire a szállítást vám- és bérmentesen teljesítjük. Czim: St Marien-Droguerie, Danzig. (Deutschland.)

!!! HALLATLAN !!!

189 diszes tárgy

csak 1 frt 90 krajczár.

- 1 csinos aranyozott óra 3 évi jótállás mellett.
- 1 diszes szivartárca.
- 1 finom köszörült tükör tokban.
- 1 jegyzőkönyv angol vászonba kötve.
- 1 g rnitura kézelőgomb első minőségű d oublé aranyból
- 1 inggomb
- 1 igen hasznos író garnitúra.
- 1 finom illatu mosdó szappan.
- 1 elegáns óralánc csinos joujouval.
- 72 igen jó aczéltoll eredeti csomagolásban.
- 50 iv finom levélpapiros.
- 50 finom levélboríték.

Ezen 189 diszes tárgyat csak 1 frt 90 krért szállít (az óra egyedül ily értékű) a Schweizer Uhren-en-gros Export-Haus, J. Wanderer Kraukau, Stradom No. 1.

Meg nem felelő 8 nap alatt visszavétetik.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

A pécsi vendéglősök szikvizgyár szövetkezete közhirre teszi, hogy a f. hó 15-én a „Vigadó” helyiségében megtartandó

évi rendes közgyűlésen

részvenni szándékozó szövetkezeti tagok ebbeli állapotuk igazolására egy részvényt magukkal hozni sziveskedjenek, mert a hirdetett letétbelyezéstől, nem akarván Ullmann M. K. bankcéget ezzel terhelni, — időközben elállott az igazgatóság.

Pécsett, 1898. febr. 5.

Az igazgatóság.

143. szám.

1898.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhirre teszi, hogy a pécsi kir. jbiróságnak 1898. évi 1136. sz. végzésével Dr. Millényi Miklós ügyvéd által képviselt Geiringer Lajos felperes részére, Fischman Manó alperes ellen 1447 frt 37 kr. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1056 frt 54 krra becsült ingóságokra, a fentidézett pécsi jbirósági 1627. sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak alperes lakásán Pécsett Siklósi-utca 29. sz. a. leendő megtartására határidőül 1898. évi február hó 14. napján d. u. 2 órája tüzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt üzleti árucikkek, butorok, lovak, kocsis egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korában eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi

jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Pécsett, 1898. évi január hó 30-ik napján.

Engler Kálmán
kir. bir. végrehajtó.

9997. sz.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy Trbics Rádó és Trbics Avram kistaludi lakosok végrehajtatóknak, Marjanovics Szavinka férj. Bojanin Matiane által képviselt kk. Sztojkovics Szimó monostori lakos végrehajtást szenvedett ellen 195 forint 17 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén lévő, Monostor községben a 498. sz. betétben felvett 1671, 1672/2 és 1672/3. hrsz ingatlanokra 732 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi február hó 26. napján délelőtt 10 órakor Monostor községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 73 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881: november 1-én 3333. sz. alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60 t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságánál 1897. évi november hó 25. napján.

Molnár

kir. aljárásbíró.

A MAUTHNER-féle

hirneves

konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb

fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

1898

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.

Ültetés távolsága: 15—20 cm.

Talaj minőség: jól trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Aussaatzeit: August und September.

Pflanzweite: 15—20 Cm.

Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.